

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2711205545
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2711205545.7

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, vo veci spôsobilosti na právne úkony Q. M., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX/X, B., zastúpeného procesnou opatrovníčkou: F. M., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX/X, B., o obmedzenie spôsobilosti, rozhodujúc o ustanovení opatrovníka, na odvolanie Q. M. a Zariadenia pre seniorov B., proti rozsudku Okresného súdu Skalica sp.zn. 2Ps/2/2011-742 zo dňa 19.06.2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom (ale vzhľadom na predmet rozhodnutia majúcim charakter uznesenia) súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

I. Súd ustanovuje Q. M. nar. XX.X.XXXX opatrovníka a to Zariadenie pre seniorov B., so sídlom W. S. XX, XXX XX B. IČO: 00596469, ktorý je oprávnený a povinný zastupovať Q. M. v rozsahu, v ktorom je obmedzená jeho spôsobilosť na právne úkony.

II. Opatrovník je povinný dva krát ročne vždy k 1.6. a k 1.12. predkladať súdu správu o výkone opatrovníckej funkcie.

III. Trovy tohto konania platí štát.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím §248, § 272, § 275 Civilného mimosporového poriadku (CMP), § 27 ods.2 a 3, § 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že súd v danej veci rozhodol rozsudkom č.k. 2Ps/2/2011 - 295 zo dňa 06.10.2015 tak, že obmedzil Q. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. X, XXX XX B. v spôsobilosti na právne úkony v rozsahu rozhodovania o liečbe jeho psychiatrického ochorenia, v rozsahu konania pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a štátnymi orgánmi a podávania písomných podaní na súdy, orgány činné v trestnom konaní a štátne orgány. V druhom výroku súd ustanovil Q. M. opatrovníka Mesto B., ktorý je oprávnený a povinný zastupovať Q. M. v rozsahu, v ktorom je obmedzená jeho spôsobilosť na právne úkony. Uložil opatrovníkovi povinnosť dva krát ročne vždy k 1.6. a k 1.12. predkladať súdu správu o výkone opatrovníckej funkcie. Poukázal na to, Krajský súd v Trnave vo svojom rozsudku č.k. 24CoP/1/2016 - 523 zo dňa 17.02.2016 potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti obmedzenia Q. M., nar. XX.XX.XXXX v spôsobilosti na právne úkony v rozsahu rozhodovania o liečbe jeho psychického ochorenia, v rozsahu konania pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a štátnymi orgánmi a podávania písomných podaní na súdy, orgány činné v trestnom konaní a štátne orgány. Odvolanie Mesta B. v časti čiastočného pozbavenia spôsobilosti na právne úkony Q. M. odmietol a rozsudok súdu prvého stupňa v časti ustanovenia za opatrovníka Mesto B., ktorý je oprávnený a povinný zastupovať Q. M. v rozsahu, v ktorom je obmedzená jeho spôsobilosť na právne

úkony zrušil a vec súdu prvého stupňa vrátil na ďalšie konanie. Na základe dovolania Q. M. rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením 7Cdo 88/2016 - 611 zo dňa 28.09.2016, ktorým dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 17.02.2016 sp. zn. 24CoP 1/2016 odmietol a rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.11.2016. Rozsudok nadobudol právoplatnosť v časti obmedzenia spôsobilosti Q. M. na právne úkony v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/1/2016 - 523, dňa 18.03.2016.

3. Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. I. ÚS 134/2017 - 58 zo dňa 05.12.2017 bolo rozhodnuté vo veci namietaného porušenia základných práv Q. M. tak, že sťažnosti Q. M. sa nevyhovelo. Nález ústavného súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 05.02.2018.

4. Procesná opatrovníčka Q. M., F. M., na výzvu súdu, aby oznámila mená, priezviská, dátumy narodenia a bydliská rodinných príslušníkov, ktorí by boli vhodní a ochotní vykonávať funkciu opatrovníka Q. M. v rozsahu, v ktorom bola obmedzená jeho spôsobilosť na právne úkony (s tým, že môžu byť aj vzdialenejší príbuzní) uviedla v liste zo dňa 21.03.2016, že rodina sa nebude zúčastňovať na mafiánskych praktikách sudcov, lebo všetci vedia o korupcii K.. Čiže s týmto nikto súhlasiť nebude.

Mesto B. na dožiadanie súdu uviedlo vo svojom potvrdení zo dňa 01.04.2016, že nemá vedomosť o vzdialenejších príbuzných menovaného.

Oznámením zo dňa 02.01.2017 Q. M., nar. XX.XX.XXXX (brat Q. M.) súd doručil nesúhlas s vykonávaním funkcie opatrovníka Q. M.. S bratom, po tom čo opakovane napádal jeho a rodinu ako aj rodičov, nie je asi 15 rokov v žiadnom kontakte. Ďalej viedol, že nakoľko nemá dlhodobu s bratom žiadny kontakt, nevie ani o jeho terajších kontaktoch s príbuznými alebo blízkymi osobami, nemôže posúdiť, ktorí by boli vhodní a ochotní plniť funkciu opatrovníka.

Oznámením zo dňa 30.01.2017 dcéra Q. M., V. B., nar., XX.XX.XXXX súd vyrozumela, že s otcom Q. M. nemá už vyše 8 rokov žiaden kontakt. Dlhodobu žije v zahraničí a z tohto dôvodu tiež nie je vhodná osoba na vykonávanie tejto funkcie. Nemá žiadnu vedomosť o tom, kto z príbuzných by bol ochotný prevziať opatrovníctvo jej otca.

Na výzvu súdu advokátka- JUDr. Tijana Čečeková (vtedy právna zástupkyňa) Q. M. prípisom zo dňa 23.03.2017 súdu oznámila, že nemá vedomosť o tom, koho by súd mohol ustanoviť za opatrovníka.

Mesto B. na výzvu súdu, aby oznámili konkrétne dôvody pre ktoré vyjadrili svoj nesúhlas s opatrovníctvom Q. M. vo svojom vyjadrení zo dňa 21.04.2017 uviedli, že ide o kolíziu záujmov medzi Mestom B. a Q. M.. Q. M. podáva na Mesto B. podania, v ktorých svojím obsahom osočuje, uráža, ohovára, obviňuje, vyhráza sa voleným predstaviteľom samosprávy a zamestnancom. Svojimi podaniami na Mesto B. p. Q. M. dokazuje ako Mestom B. opovrhuje, nedôveruje mu a rozhodnutia, ktoré boli vydané v jeho neprospech, považuje za nezákonné a protiprávne. Urážky a vyjadrenia výhražného charakteru sú súčasťou jeho podaní. Týmto svojím správaním sa vystavuje riziku trestného stíhania. Keďže podania Q. M. obsahujú vyhrážky fyzického napadnutia, fyzickej likvidácie a ublíženia na zdraví osôb, ktoré mu nedávajú za pravdu, majú zamestnanci Mesta B. dôvodnú obavu o svoje zdravie. Vyjadruje sa negatívne, nepriateľsky a vulgárne voči každému, celkovo k činnosti všetkých zamestnancov Mesta B. a k mestu ako orgánu miestnej správy. Vo svojom písomnom podaní na Mesto B. označenom ako „Sťažnosť a varovanie“ zo dňa 11.04.2017, označil Q. M. zamestnancov Mesta B. ako „Šmejdi z MÚ B.“. Taktiež vo svojom vyjadrení Mesto B. poukázalo na to, že ani p. M. nechce Mesto B. za opatrovníka.

Právna zástupkyňa Q. M., JUDr. Tijana Čečeková, oznámila, že nesúhlasí s ustanovením za opatrovníka p. Q. M., nakoľko p. M. je jej klientom v iných konaniach, ktorých vystupuje ako účastník konania, čiže existuje medzi nimi obchodnoprávny vzťah, a poskytuje mu odplatné služby v zmysle zákona o advokácii, ale aj jej pracovná zaneprázdnenosť a nedostatok času by jej neumožňoval vykonávať funkciu opatrovníka kvalitne, riadne a spôsobom, ktorí si vyžaduje výkon tejto funkcie.

5. Opatrovníkom fyzickej osoby, ktorá bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená, má byť predovšetkým príbuzný alebo iná vhodná osoba.

6. Súd v zmysle uvedeného vykonal dokazovanie dopytmi na príbuzných Q. M. a dcéru, brata, manželku a zistil, že dcéra a brat Q. M. nesúhlasia s ustanovením za opatrovníka. Dopytmi na manželku zistil, že nikto z príbuzných nie je vhodný a ochotný vykonávať túto funkciu. Taktiež súd pri výbere osoby majúcej vykonávať funkciu opatrovníka súd prihliadol na stanovisko znalkyne, ktorá neodporúčala poveriť vykonávaním tejto funkcie manželku ani syna Q. M. ml. z dôvodu rizika, že môžu sčasti

preberať obsahy jeho bludov. V konaní, ako bolo konštatované aj skorej, nepochybne vyšlo najavo, že Q. M. je osobou dominantnou a toto sa v plnom rozsahu prejavilo vo vyjadreniach jeho manželky, z ktorých obsahu možno dôjsť k záveru, že v prvom rade sú to údaje a názory produkované samotným vyšetrovaným a jeho manželka ich obsah reprodukuje, používa takmer identické slovné spojenia, prípadne sa k vyjadreniu svojho manžela len „pripojí“, pretože ako sama tvrdí, jej manžel hovorí pravdu. Súd má za to, že z uvedeného dôvodu manželka vyšetrovaného nemôže byť blízkou osobou, u ktorej sú záruky dobrého výkonu tejto funkcie. Takou osobou nie je ani syn menovaného Q. M. ml., nakoľko ho vyšetrovaný označuje za gembléra a osobu, ktorá im vyberá peniaze z účtu. Q. M. ani jeho manželka ako opatrovníčka pre konanie pri výsluchu neoznámili inú osobu, ktorú by súd mohol ustanoviť za opatrovníka vyšetrovanému v prípade obmedzenia spôsobilosti na právne úkony. Aj napriek úsiliu súdu nájsť z okruhu príbuzných osobou, ktorá by bola vhodná a ochotná zastávať funkciu opatrovníka, súd vykonal ďalšie dokazovanie v smere zisťovania ďalších vhodných subjektov na výkon tejto funkcie. V zmysle odporúčania odvolacieho orgánu sa súd zaoberal dôvodmi nesúhlasu Mesta B. s ustanovením do tejto funkcie. Mesto B. vo svojom vyjadrení zo dňa 21.04.2017 uviedlo, že ide o kolíziu záujmov medzi Mestom B. a Q. M.. Q. M. podáva na Mesto B. podania, v ktorých svojím obsahom osočuje, uráža, ohovára, obviňuje, vyhráňa sa voleným predstaviteľom samosprávy a zamestnancom. Svojimi podaniami na Mesto B. dokazuje ako Mestom B. opovrhuje, nedôveruje mu a rozhodnutia, ktoré boli vydané v jeho neprospech, považuje za nezákonné a protiprávne. Urážky a vyjadrenia výhražného charakteru sú súčasťou jeho podaní. Keďže podania Q. M. obsahujú vyhrážky fyzického napadnutia, fyzickej likvidácie a ublíženia na zdraví osôb, ktoré mu nedávajú za pravdu, majú zamestnanci Mesta B. dôvodnú obavu o svoje zdravie. Vyjadruje sa negatívne, nepriateľsky a vulgárne voči každému, celkovo k činnosti všetkých zamestnancov Mesta B. a k mestu ako orgánu miestnej správy. V zmysle uvedeného má súd za to, že ustanovenie Mesta B. nie je vhodné vzhľadom k postojom Mesta B., ktoré by nemohlo riadne a v záujme opatrovanca konať v jeho mene v dôsledku postoja Q. M..

7. Súd pokračoval v zmysle § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka a svojimi dopytmi žiadal zariadenia orgánu miestnej správy o vyjadrenie k možnému zastupovaniu vyšetrovaného. Súd dopytoval neziskovú organizáciu Mesta Skalica - Štíbor - Mestské centrum sociálnych služieb n.o. Skalica so sídlom Kráľovská 9, 909 01 Skalica, Prevádzku Zariadenia sociálnych služieb CESTA, Nádražná 33, 909 01 Skalica a zistil, že ide o neziskovú organizáciu, ktorá poskytuje všeobecne prospešné služby za vopred určených a pre všetkých používateľov rovnakých podmienok, prevádzkuje sociálne služby pre sociálne odkázaných a znevýhodnených občanov v Azylovom dome útulku Cesta a Nocľaháreň. Ide o zariadenie krízovej intervencie, poskytujú služby mužom, ktorí sa z rôznych dôvodov ocitli bez prístrešia a hľadajú možnosť riešiť svoju ťažkú situáciu, ženám, ktoré sa ocitli na ulici alebo sú týrané a hľadajú riešenie svojej núdzovej situácie, matkám s deťmi, ktoré sa ocitli v krízovej situácii alebo ak je ohrozený ich život, zdravie a situácia si vyžaduje bezodkladné riešenie. Vzhľadom na zameranie neziskovej organizácie súd má za to, že ustanovenie tohto typu zariadenia za opatrovníka nie je v záujme opatrovanca.

8. Súd následne dopytoval zariadenia zriadené v rámci zriaďovateľskej právomoci Mesta Skalica a to JESÉNIA SKALICA zariadenie pre seniorov, IČO: 42 292 468 a Zariadenie pre seniorov IČO: 00 596 469. Obidve sídliace na adrese Pod Hájkom č. 36, Skalica. V prípade oboch subjektov ide o rozpočtové organizácie, ktoré možno zriadiť na plnenie úloh štátu, obce alebo vyššieho územného celku. Obe zariadenia vo svojich vyjadreniach zhodne uviedli, že nesúhlasia s vykonávaním funkcie opatrovníka Q. M. v rozsahu obmedzenia jeho spôsobilosti na právne úkony. Nie je v ich možnostiach vykonávať túto funkciu zodpovedne a v súlade so záujmom opatrovanca, nakoľko Q. M. nie je umiestnený v ich zariadení a ani o umiestnenie neprejavil záujem. Nemajú k dispozícii potrebné informácie o jeho každodennom psychickom, fyzickom stave a o jeho potrebách. Súd pri zaoberaní sa otázkou ustanovenia niektorého zo zariadení za opatrovníka osobe obmedzenej na spôsobilosti na právne úkony mal na zreteli predovšetkým to, že je tu predovšetkým záujem opatrovanca na jednej strane a zákonná požiadavka ustanovenia opatrovníka. Vzhľadom k priebehu konania, ku skutočnostiam, ktoré uviedlo Mesto B. má súd za to, že jediným vhodným a správnym riešením je ustanovenie za opatrovníka jedno z týchto zariadení. Pri výbere spomedzi týchto dvoch zariadení súd vychádzal najmä z výpovede zástupkyne zariadení o tom, že v zariadení JESÉNIA SKALICA zariadenie pre seniorov IČO: 42 292 468 sa nachádzajú imobilní klienti, ktorí potrebujú zdravotnú starostlivosť a Zariadenie pre Seniorov, IČO: 00 596 469 majú aktívnych klientov, ktorých sa snažia aktivizovať, využiť ich voľný čas. Zástupkyňa oboch zariadení síce namietala, že vyšetrovaného nepoznajú, nie je ich klientom, nepoznajú jeho potreby a nevedeli by ho zodpovedne zastupovať, nemajú informácie o jeho zdravotnom stave, s jeho názormi sa nestotožňujú a túto činnosť nemajú uvedenú v zakladateľskej listine, avšak súd na tomto mieste v prvom

rade chce poukázať na rozhodnutie R Z IV (s. 424), z ktorého je zrejmé, že ustanovenie zariadenia orgánu miestnej správy za opatrovníka občana nie je viazané na súhlas týchto orgánov a organizácií. Preto vyslovený nesúhlas tohto zaradenia nemôže nič zmeniť na tom, že môže byť ustanovený za opatrovníka. Avšak dôvodmi nesúhlasu sa súd zaoberal. Sú konštatuje, že dôvodu nesúhlasu, ako to, že klienta nepoznajú, nie je ich klientom, nepoznajú jeho potreby nie sú dostatočnými dôvodmi, ktoré by odôvodňovali ich nesúhlas. Taktiež je v tomto smere dôležité, že súdom ustanovený opatrovník nie je zaťažovaný skutočnosťami v takom smere ako jej zriaďovateľ Mesto B. v súvislosti s vystupovaním Q. M. smerom k Mestu. Súd sa ďalej riadil tým, že nie je rozhodujúca okolnosť, či v tomto zariadení sú vytvorené všetky organizačné predpoklady na výkon funkcie opatrovníka, ani že nemá vytvorené potrebné predpoklady prípadne, že osobu opatrovanca nepoznajú (viď rozhodnutie R 54/1984). Tu je rozhodujúce a súčasne je to aj povinnosťou súdu, aby neodkladne ustanovil orgán miestnej správy alebo jeho zariadenie, ktoré má právnu subjektivitu, za opatrovníka občana pozbaveného spôsobilosti na právne úkony alebo obmedzeného v tejto spôsobilosti, ak sa nepodarilo nájsť vhodného občana pre túto funkciu (viď R 45/1986, s. 186). Právna úprava aj ustálená judikatúra reflektuje práve na podobné prípady v záujme predchádzania situácie, kedy by sa osoba mohla ocitnúť bez opatrovníka. Taktiež neobstojí námietka ustanoveného zariadenia o tom, že nepoznajú potreby opatrovanca, nie je ich klientom a nemajú informácie o jeho zdravotnom stave, nakoľko táto funkcia prichádza do úvahy jedine vtedy, ak má opatrovník možnosť kontaktu s opatrovancom a vie kde sa opatrovanec zdržiava a má možnosť sa s týmito potrebami a záujmami v záujme opatrovanca oboznámiť. Vzhľadom k tomu, že bydlisko opatrovanca je v tom istom meste, nemôže byť pochybnosť o tom, že by išlo len o formálny výkon funkcie bez reálnej možnosti jej výkonu, čo by bolo v priamom rozpore so záujmami opatrovanca. Taktiež súd svoje rozhodnutie opiera o ustanovenie § 12 ods. 1 písm. e) bod 2 zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a zmene živnostenského zákona, kde zákon uvádza, že sociálne služby podľa druhu sú podporné služby, ktorými sú pomoc pri zabezpečení opatrovníckych práv a povinností. Q. M. bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony aj vo smere rozhodovania o liečbe jeho psychiatrického ochorenia. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

9. V zmysle § 93 vyhlášky MS SR č. 543/2005 o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy je opatrovník povinný podať súdu písomnú správu o výkone funkcie opatrovníka nesvojprávnej osoby. Správu je potrebné podať s rozpisanim všetkých príjmov a výdavkov nesvojprávneho (súhrnne za mesiac: napr. dôchodok v sume, lekárska starostlivosť v sume, nákup ošatenia v sume, atď.). Tiež je do správy potrebné zahrnúť všetok nehnuteľný majetok, resp. hnuťelný majetok vyššej ceny (nad 330 eur) nesvojprávnej osoby - a ako s ním bolo počas predmetného obdobia nakladané. V správe treba uviesť adresu súčasného pobytu nesvojprávnej osoby, či sa nachádza v jeho starostlivosti alebo v starostlivosti inej fyzickej alebo právnickej osoby (meno, priezvisko a adresu, prípadne názov a sídlo).

10. Súd vo svojich ďalších výrokoch rozhodol o tom, že trovy dôkazu platí štát a žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

11. Proti tomuto rozsudku v časti ustanovenia opatrovníka podal odvolanie ustanovený opatrovník - Zariadenie pre seniorov B. s tým, že sa pridrižiava svojich vyjadrení v danej veci, ktoré boli urobené počas konania. Zariadenie pre seniorov B. je rozpočtová organizácia Mesta B., zriaďovateľom je Mesto B., je preukázateľné, že Q. M. Mesto B., volených funkcionárov a zamestnancov znevažuje a napáda. Je odôvodnený predpoklad, že o tejto väzbe zriaďovateľa Zariadenia pre seniorov B., a Q. M. vie a takto bude konať a správať sa aj voči Zariadeniu pre seniorov B. ako inštitúcii, aj voči zamestnancom.. Súd v rozsudku zohľadnil argumentáciu Mesta B., že ide o kolíziu záujmov Mestom B. a Q. M., ktorému Q. M. nedôveruje. Rozhodnutia, ktoré boli vydané v jeho neprospech považuje za nezákonné a protiprávne, urážky a vyjadrenie výhražného charakteru sú súčasťou jeho podaní. Týmto svojím správaním sa vystavuje riziku trestného stíhania. Keďže podania Q. M. obsahujú vyhrážky fyzického napadnutia, fyzickej likvidácie a ublíženia na zdraví osôb, ktoré mu nedávajú za pravdu, majú zamestnanci Mesta B. dôvodnú obavu o svoje zdravie. Vyjadruje sa negatívne, nepriateľsky a vulgárne voči každému, celkovo k činnosti všetkých zamestnancov Mesta B. a k mestu ako orgánu miestnej správy. Má za to, že Zariadenie pre seniorov B. je rozpočtovou organizáciou Mesta B., čo ustanovením tohto zariadenia za opatrovníka Q. M. pôjde o kolíziu záujmov medzi Zariadením pre seniorov B. a Q. M. tak, ako sa uvádza vyššie. Tiež poukázal na účel zriadenia Zariadenia pre seniorov B. v zmysle zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní. Po citácii § 7, § 35, § 80c, § 13, § 15 ods. 5 o sociálnych službách namieta, že súd svoje rozhodnutie opiera o ustanovenie § 12 ods. 1 písm. e) bod 2 Zákona o sociálnych službách, pričom súd

nezobral do úvahy, že sociálna služba pomoc pri zabezpečovaní opatrovníckych práv a povinností nie je taxatívne vymedzená v § 35 Zákona o sociálnych službách a že Zariadenie pre seniorov B. ju nemá uvedenú v zriaďovacej listine ako predmet činnosti. Zariadenie pre seniorov B. nemá možnosť vykonávať funkciu opatrovníka v rozsahu obmedzenia spôsobilosti na právne úkony Q. M. zodpovedného v súlade so záujmami opatrovanca z kapacitných dôvodov. Nie je možné danú funkciu vykonávať, keďže poskytovanie všetkých sociálnych služieb zariadenia si vyžaduje plnú pracovnú vyťaženosť všetkých zamestnancov. Zariadenie pre seniorov B. nemá organizačné predpoklady na výkon danej funkcie a ani nemá vytvorené potrebné predpoklady, Q. M. nie je umiestnený v Zariadení pre seniorov B., o umiestnenie neprejavil záujem a zariadenie nemá k dispozícii potrebné informácie o každodennom psychickom, fyzickom stave a o potrebách Q. M.. S názormi Q. M., ktoré vyjadruje vo vzťahu k Mestu B., sa zariadenie nestotožňuje, dôvodne má za to, že rovnaký postoj bude mať Q. M. aj voči Zariadeniu pre seniorov B. vrátane jeho zamestnancov. Je dôvodná obava, že v prípade ustanovenia Zariadenia pre seniorov B. za opatrovníka Q. M. bude narúšať domáci poriadok zariadenia pre seniorov, ktoré je povinné vytvárať maximálne podmienky pre poskytovanie pomoci, dôstojné dožitie staroby, prirodzené prostredie, harmóniu a navodzovať pocit istoty a pokoja. Zariadenie pre seniorov B. nahrádza seniorom odkázaným na pomoc inej osoby domov, teda miesto, kde sa všetci cítia dobre a sú spokojní, prioritou zariadenia pre seniorov B. je záujem klienta, jeho spokojnosť a podmienky na prežitie. Poukázal na závery znaleckého posudku Q. M., z ktorého je treba vyvodiť, že tento je chorobne narušený, trpí paranoídnu psychickou poruchou zaradenou medzi trvalé poruchy s bludmi. Táto porucha narušuje jeho schopnosť komunikovať so štátnymi úradníkmi. Súd by mal preto vziať na vedomie, že Zariadenie pre seniorov B. je orgánom verejnej správy, čo je dôležité a podstatné a rozhodujúcou skutočnosťou. Ak sa Q. M. taktó správal doteraz k orgánom štátnej moci, má lekárske potvrdené ako trvalú poruchu, je vysoko pravdepodobné, že v tomto bude pokračovať aj voči Zariadeniu pre seniorov B., čím bude negatívne ovplyvňovať a ohrozovať nielen zamestnancov Zariadenia pre seniorov B., ale aj klientov zariadenia. Pokiaľ súd vzal do úvahy skutočnosť, že mal preukázané, že Zariadenie pre seniorov B. má svojho lekára, súd zrejme bral zreteľ, že by mohol lekár Q. M. liečiť a sledovať. Jedná sa však o obvodného lekára klientov na základe ich slobodnej voľby pacienta, na základe zdravotného poistenia. To, že lekár do zariadenia dochádza je jeho dobrovoľná aktivita na základe zmluvného vzťahu medzi poskytovateľom zdravotnej starostlivosti a klientom - pacientom. Zariadenie pre seniorov B. nemá uzatvorené zmluvné vzťahy s lekármi. Všetci klienti Zariadenia pre seniorov sú odkázaní na pomoc inej osoby v rozsahu na každého klienta v rozmedzí 6 do 12 hodín. Starostlivosť spočíva v opatrovateľských úkonoch, ošetrovateľských úkonoch a rehabilitácii poskytovanej metódou ošetrovateľského procesu s aplikáciou postupov a techník v rámci najnovších vedeckých poznatkov geriatrickej praxe. Rehabilitačná starostlivosť je poskytovaná v rámci preventívnej starostlivosti. Navrhol a žiadal, aby súd prihliadal na skutočnosť enormnej vyťaženia personálu Zariadenia pre seniorov B.. Zariadenie pre seniorov B. nemá vytvorené odborné procedurálne, personálne a technické podmienky pre plnohodnotný výkon opatrovníctva Q. M.. Z praktických dôvodov nie je Zariadenie pre seniorov B. schopné plniť plnohodnotný výkon opatrovníctva, ktorý by narušil aj prevádzkový režim zariadenia, domáci poriadok zariadenia negatívne ovplyvní životnú pohodu klientov zariadenia. Aj z vyjadrenia Q. M. je zrejme, že nechce, aby opatrovníkom pre neho bolo Zariadenie pre seniorov B.. Funkcia opatrovníka by mala byť vykonávaná v súlade so zákonom na prospech opatrovanca a tak, aby prípadná kolízia záujmov medzi zákonným zástupcom a zastúpením nevyučovala jeho zastúpenie. Pri výbere opatrovníka by mal mať hlavné slovo sám človek. Opatrovník by mal byť teda človek, ktorému zastúpený človek dôveruje. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu ČR, ktorý poukázal na to, že vzťah medzi opatrovníkom a opatrovaným mu byť vzťahom dôvery, lebo len tak môže byť naplnený účel opatrovníctva. Záverom navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

12. Odvolanie podal aj Q. M., kde opätovne zopakoval dôvody, pre ktoré nedôveruje Okresnému súdu Skalica, ani konajúcej sudkyňi zdôrazňujúc svoje práva v zmysle zákona EÚ, Dohovoru ľudských práv a slobôd. Poukázal na korupčné aktivity iných sudkyň Okresného súdu Skalica a nesprávne názory vyjadrené sudkyňou v rozhodnutí. Poukázal na svoje vedomosti a informácie, ktoré získal vo svojom predchádzajúcom pôsobení v zložkách SIS. Zdôraznil, že sa nemôže spoliehať na svojho syna, ani na svoju dcéru, ktorá žije v zahraničí. Namieta, že sudkyňa nedostatočne ovláda dohovor ľudských práv a slobôd a preto porušuje jeho ustanovenia. Vydaním rozhodnutia mu spôsobila vlastne právnu smrť, čiže právne ho zabil.

13. Na výzvu súdu majúcu za cieľ odstránenie nedostatkov odvolania Q. M. reagoval ďalším písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie 05.09.2018, v ktorom obdobne ako v odvolaní poukázal na jeho nedôveru voči súdom, konkrétne súdu v Skalici, ako aj ku konajúcej sudkyňi.

14. V následnom podaní označenom ako oprava odvolania uviedol, že procesnou opatrovníčkou mu bola ustanovená F. M., čím sudkyňa urobila z neho otroka s jeho nesúhlasom, lebo všetko vie o korupcii K. aj sudkyňa. Opakovane uviedol, že „výtvar rozsudku je nezákonný, neústavný, podvodný sudca, sudcovia s porušením neuznateľných, nescudziteľných, nepremlčateľných, nezrušiteľných základných práv a slobôd podľa článku 12 Ústavy SR. Opätovne poukázal na korupciu K., o ktorom vie advokát K.“.

15. K doručenému odvolaniu sa vyjadrilo Zariadenie pre seniorov B. s tým, že na svojom odvolaní trvá, dal do pozornosti súdu, že Q. M. od podania odvolania Zariadenia pre seniorov B. doručil riaditeľke elektronickou poštou, mailom štyri listy, z ktorých je zrejme nedôvera Q. M. k Zariadeniu pre seniorov B., ako opatrovníka. Opatrovník má dôvodnú obavu, že takáto neprípustná komunikácia bude prebiehať zo strany Q. M. smerom k Zariadeniu pre seniorov B. naďalej a tiež sú dôvodné obavy, že môže prísť v najbližšom období k návštevám Q. M. v zariadení a to s prejavom nevhodného a neakceptovateľného správania sa Q. M. priamo v priestoroch medzi klientami. Vo vzťahu k zariadeniu, ako aj k zamestnancom sa vyjadruje zmätočne, k riaditeľke urážlivo, nedôstojne, navyše poškodzuje dobré meno Zariadenia pre seniorov B.. Má za to, že ustanovenie Zariadenia pre seniorov B. za opatrovníka Q. M. v rozsahu, v ktorom mu je obmedzená jeho spôsobilosť na právne úkony nie je správne, dochádza k stretu záujmov Zariadenia pre seniorov B..

16. Odvolací súd po zistení, že odvolania podali účastníci konania včas, proti rozhodnutiu proti ktorému bolo prípustné odvolanie podľa § 395 ods. 2 CMP (Civilný mimosporový poriadok zákon č. 161/2015 Z.z.), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, bez pojednávania (pretože nešlo o žiaden prípad potreby prejednanie veci na pojednávaní podľa § 385 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z.z.) a dospel k záveru, že je vecne správne.

17. Právoplatným prvým výrokom rozsudku Okresného súdu Skalica sč.k. 2Ps/2/2011-295 zo dňa 06.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnava č.k. 24 CoP /1/2016 zo dňa 17.02.2016 bol Q. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom A. X, XXX XX B. obmedzený v spôsobilosti na právne úkony v rozsahu rozhodovania o liečbe jeho psychického ochorenia, v rozsahu konania pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a štátnymi orgánmi a podávania písomných podaní na súdy, orgány činné v trestnom konaní a štátne orgány.

18. Konanie o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony pozostáva v podstate z dvoch fáz a to v prvej fáze súd rozhoduje o obmedzení spôsobilosti na právne úkony a následne o ustanovení opatrovníka pre toho, o koho pozbavenie spôsobilosti na právne úkony sa jedná.

19. Vo výroku rozsudku o obmedzení spôsobilosti na právne úkony súd vymedzí presný rozsah, v akom sa spôsobilosť osoby na právne úkony obmedzuje. Obmedzenie spôsobilosti na právne úkony súd vymedzí pozitívne alebo negatívne. Vyššie citovaný rozsudok vo výroku o obmedzení spôsobilosti Q. M. nadobudol právoplatnosť 18.03.2016.

20. Z obsahu spisu niet pochýb o tom, že aj predmetný prípad je teda jedným z tých, keď je žiadúce a k pomerom osoby obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony nevyhnutým, pre neexistenciu iných vhodných blízkych osôb, a nevhodnosť ustanovenia obce resp. mesta, kde žije ustanoviť za opatrovníka iný subjekt, vhodný na výkon funkcie opatrovníka.

21. Rozhodnutím súdu o obmedzení spôsobilosti na právne úkony sa mení právne postavenie osoby v tom smere, že nie je spôsobilá nadobúdať svojimi právnymi úkonmi práva a povinnosti v rozsahu, aký je uvedený vo výroku rozsudku. Súd vo výroku rozhodnutia preto ustanoví aj opatrovníka a vymedzí rozsah opatrovníckych práv a povinností v súlade s účelom, na ktorý bol opatrovník ustanovený. Ide tu o ustanovenie opatrovníka podľa hmotného práva, ktorý je zároveň zákonným zástupcom osoby, o spôsobilosti ktorej sa rozhodovalo. Súdom ustanovený opatrovník je povinný vykonávať svoje práva a povinnosti riadne, v prospech osoby opatrovanca a dbať na pokyny súdu. Na spôsob výkonu funkcie opatrovníka dohliada súd.

22. Súd prvej inštancie urobil dostatočné a starostlivé šetrenie v záujme nájdenia čo najvhodnejšieho subjektu pre výkon funkcie opatrovníka pre Q. M., svoje rozhodnutie dostatočne, jasne a zrozumiteľne odôvodnil, a uviedol aj dôvody vedúce ho k rozhodnutiu o ustanovení Zariadenia pre seniorov B.. Aj keď odvolacie dôvody uvedené v odvolaní Zariadenia pre seniorov B. sú pochopiteľné, ale nemohli viesť k navrhovanému zrušeniu napadnutého uznesenia. Obavy z chovania a konania Q. M. vyplývajú práve z jeho obmedzenia spôsobilosti na právne úkony, pre ktoré musí opatrovníka podľa zákona mať.

23. Nakoľko sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa v odôvodnení svojho rozhodnutia len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP), keď na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia aj s ohľadom na odvolacie dôvody poukazuje na nižšie citovanú zákonnú úpravu.

24. Právna úprava konania o spôsobilosti na právne úkony obsiahnutá v zákone č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) v znení neskorších predpisov je prvým krokom smerovania vnútroštátnej legislatívy Slovenskej republiky (týkajúcej sa problematiky spôsobilosti na právne úkony), k medzinárodným normám v oblasti ľudských práv.

25. Podľa § 248 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (CMP) účinného od 01.07.2016, konanie o obmedzení spôsobilosti na právne úkony je spojené s konaním o ustanovení opatrovníka podľa § 272 až § 277.

26. S konaním o obmedzení spôsobilosti na právne úkony je teda zo zákona obligatórne spojené konanie o ustanovení opatrovníka. Ak súd rozhodne o obmedzení spôsobilosti na právne úkony, vo výroku rozsudku vymedzí rozsah, v akom spôsobilosť na právne úkony osoby obmedzil, a ustanoví jej opatrovníka (§ 272 až 277 CMP). O ustanovení opatrovníka súd podľa § 274 ods. 1 CMP rozhoduje uznesením.

27. Právna úprava konania o spôsobilosti na právne úkony obsiahnutá v zákone č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) v znení neskorších predpisov je prvým krokom smerovania vnútroštátnej legislatívy Slovenskej republiky (týkajúcej sa problematiky spôsobilosti na právne úkony), k medzinárodným normám v oblasti ľudských práv. Nová právna úprava vychádza z Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím (ďalej len „Dohovor“), ktorý bol prijatý v roku 2006 v New Yorku. Pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 25. júna 2010.

28. Článok 12 Dohovoru výslovne deklaruje, že osoby so zdravotným postihnutím majú spôsobilosť na právne úkony vo všetkých oblastiach na rovnakom základe s ostatnými. Zmluvné štáty sa zaviazali prijať príslušné opatrenia, ktoré umožnia osobám so zdravotným postihnutím prístup k pomoci, ktorú môžu potrebovať pri uplatňovaní svojej spôsobilosti na právne úkony. Ďalej sa štáty zaviazali zabezpečiť, aby všetky opatrenia týkajúce sa uplatňovania spôsobilosti na právne úkony rešpektovali práva, vôľu a preferencie danej osoby, aby zabráňovali konfliktu záujmov a nenáležitému ovplyvňovaniu, aby boli primerané a prispôsobené situácii danej osoby, aby sa uplatňovali čo najkratšie a aby podliehali pravidelnej kontrole zo strany príslušného, nezávislého a nestranného orgánu alebo súdu. Tieto záruky musia byť primerané tomu, do akej miery uvedené opatrenia ovplyvňujú práva a záujmy danej osoby.

29. Citované ustanovenie Dohovoru podstatne ovplyvnilo slovenského zákonodarcu pri tvorbe novej právnej úprave konania o spôsobilosti na právne úkony. Aktuálna právna úprava upravuje konanie o spôsobilosti na právne úkony po podstatne širšia (§ 231 až 251 CMP). Táto skutočnosť je daná tým, že právna úprava zavádza nové prvky podporovaného rozhodovania a súčasne zachováva klasické náhradné rozhodovanie (opatrovníkom). Ten, o koho spôsobilosti na právne úkony sa koná, je účastníkom konania (§ 236 CMP) a má v konaní spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu (§ 238 CMP).

30. Odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu všetky vyššie citované zákonné ustanovenia rešpektuje. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, uvedenými v odôvodnení napadnutého uznesenia v časti ustanovenia opatrovníka (a zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru o potrebe ustanovenia opatrovníka pre Q. M..

31. Treba prisvedčiť, že pri výbere opatrovníka by mal mať hlavne slovo sám človek so zdravotným postihnutím. Opatrovník, ktorý je človeku ustanovený súdom v rámci konania o obmedzení spôsobilosti na právne úkony, rozhoduje za človeka, ktorému bol ustanovený. Keďže rozhodovanie opatrovníka nahradzuje v tomto prípade rozhodovanie človeka so zdravotným postihnutím, je dôležité, aby konanie opatrovníka bolo v čo najväčšej miere v súlade s potrebami a želaniami človeka, za ktorého rozhoduje. Opatrovník by mal byť človek, ktorému zastúpený človek s postihnutím dôveruje. Otázkou slobodnej voľby opatrovníka sa zaoberal aj Ústavný súd ČR v náleze sp. zn. III.US 3333/11 zo dňa 26. 9. 2013. Išlo o prípad, keď odvolací súd nerešpektoval postoj opatrovanca k svojmu opatrovníkovi (obci C. N. M.). Je dôvodné na prvé miesto stavať vôľu človeka so zdravotným postihnutím, potom jeho potreby a podnety osôb blízkych. Zároveň je veľmi dôležité, že zákon stanovuje zásadu dôvery, na ktorej by malo byť opatrovníctvo prirodzene vybudované.

32. V prejedávanom prípade však súd osobitne musel prihliadnuť na skutočnosť, že medzi Q. M. a súdom ustanoveným opatrovníkom nejde o konflikt záujmov a že u Q. M., vzhľadom na jeho zdravotný stav, by si dôveru podľa jeho predstáv, získal iba subjekt, ktorý by ho v jeho prejavoch podporoval, čo je neprípustná možnosť. Ostatné odvolacie argumenty neboli spôsobilé na zrušenie ani na prípadnú zmenu napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd aj napriek v odvolaní uvedeným dôvodom, má za to, že súdom ustanovený opatrovník je správnym výberom a vhodným subjektom na výkon funkcie opatrovníka pre Q. M.. Ide o inštitúciu, u ktorej je predpoklad disponovať všestranným vybavením vrátane personálneho, na výkon takejto funkcie a to nielen pre osoby v jeho zariadení, ale v ojedinelých prípadoch aj pre osoby problémové, konfliktné, bez umiestnenia v ich zariadení a pri výkone tejto funkcie sa odosobniť a túto funkciu vykonávať objektívne v záujme opatrovanca.

33. Čo sa týka námietky procesnej opatrovníčky F. M., že s ustanovením za opatrovníčku nesúhlasila, v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že z obsahu spisu vyplýva, že za opatrovníčku ju ustanovil Krajský súd v Tmave uznesením sp.zn. 10CoP/27/2012-58 zo dňa 20.12.2012, ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Z obsahu citovaného uznesenia však vyplýva opak, tzn., že F. M., ako osoba blízka tomu, o koho spôsobilosti sa v konaní jedná, prejavila súhlas, aby do tejto funkcia bola súdom ustanovená ona. Citované uznesenie je právoplatné a k zmene tohto uznesenia v konaní nedošlo.

34. Ďalšie odvolacie argumenty uvedené v odvolaniach odvolací súd považoval pre rozhodnutie o opatrovníkovi už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu, hlavne keď ide o argumenty s vecou nesúvisiace.. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľov odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

35. Odvolací súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade boli splnené podmienky pre ustanovenie za opatrovníka Q. M. Zariadenie pre seniorov B., so sídlom W. S. XX, XXX XX B. IČO: 00596469, ktorý je oprávnený a povinný zastupovať Q. M. v rozsahu, v ktorom je obmedzená jeho spôsobilosť na právne úkony, preto odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Pochybenie, že súd prvej inštancie rozhodol o ustanovení za opatrovníka rozsudkom, namiesto rozhodnutia uznesením, nemá vplyv na správnosť rozhodnutia.

36. O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

37. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).